

fremkommet en stribe oplysninger om, at yderligere atomvåben og også atomvåben med andre formål, nemlig offensive formål, faktisk har været til stede i Grønland, og det fik vi ikke oplysninger om i juni sidste sommer, da vi fik den såkaldte definitive afklaring.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Dansk Udenrigspolitisk Institut er gået i gang med sagen. De skriver historien om. Det glæder jeg mig over. Det har vi besluttet i fællesskab. Vi får den rigtige historie, når DUPI er færdig. Det afventer vi med spænding.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, jeg jo har bedt statsministeren om at gøre, er det eneste, som det er muligt at gøre, når man fra en anden regering, nemlig den amerikanske, får en redegørelse, som man vist selv fra dansk side har bedt om at få.

Man har fået at vide af den amerikanske regering, at her var tale om en definitiv afklaring, og så kom den danske udenrigsminister til vores Udenrigspolitiske Nævn og meddelte på basis af de amerikanske oplysninger, at det var en definitiv afklaring.

Er det ikke rigtigt, at den eneste måde, hvorpå det problem kan løses, er ved, at den danske regering spørger den amerikanske regering, for den amerikanske regering er den eneste part, som til fulde kan opklare den sag? Derfor må vi allerførst finde ud af, om USA virkelig fastholder de forkerte oplysninger, de har givet den danske regering, eller om USA er indstillet på – og det tror jeg egentlig at USA vil være, hvis statsministeren vil bede dem om det – lige at gå deres arkiver igennem en gang til og så få rettet de fejl, der var.

Det er dog ikke noget urimeligt krav; det er faktisk USA, der har givet os disse forkerte oplysninger, og det er jo ikke engang sikkert, at de har noget imod at rette dem. Det kan være, at det har været en sløset undersøgelse, amerikanerne lavede, og det må da også være i amerikansk interesse, at de ikke får ry for at udbrede forkerte oplysninger rundt omkring i verden.

Jeg forstår ikke helt statsministeren, og jeg forstår slet ikke, at statsministeren bare kan henvise til DUPI-undersøgelsen. Men statsministeren har måske sikret sig, at DUPI hos den amerikanske regering kan få de oplysninger? Det tror jeg ikke statsministeren har.

Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål: Vil statsministeren gøre det eneste, som der er at

gøre i den her sag, nemlig bede amerikanerne om at få en korrekt redegørelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg skal jo ikke give karakter her i Folketinget, men det var et meget, meget langt spørgsmål, som jeg skal sammenfatte meget, meget kort i mit svar:

Statsministeren har fuld tillid til DUPI's kommende undersøgelse. Det er dygtige folk. De ved, hvad de har med at gøre. De skal nok sørge for, at historien bliver skrevet, sådan at den afspejler det faktiske hændelsesforløb. Det har jeg fuld tillid til.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg spørge statsministeren: Er det sikret gennem aftaler mellem den danske og den amerikanske regering, at DUPI får adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige, for at vi kan få en rigtig, definitiv afklaring? Eller er det sådan, at DUPI faktisk er afskåret fra at stille krav til den amerikanske regering om oplysninger? Hvad er DUPI's muligheder for at nå til bunds i den her sag? Og hvis det er sådan, at regeringen ikke har sørget for at give DUPI disse muligheder, hvordan vil regeringen så sikre, at vi får en rigtig redegørelse?

I den forbindelse vil jeg godt spørge statsministeren om noget andet. Jeg sad og bladrede i Ekstra Bladet fra den 22. september 1970, og der viser det sig, at man fra 1970 – og statsministeren bør bemærke årstallet 1970 – har billeder af et B 52-bombefly, som holder på Thulebasen, og billeder af en raket, som på det tidspunkt er taget på Thulebasen. Vil det også indgå i DUPI-undersøgelsen, hvad der måtte have været af atomvåben på Thulebasen i 1970?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg beklager meget. Jeg har desværre ikke tid til at slå op i Ekstra Bladet fra den 22. september 1970, og derfor kan jeg ikke kommentere det.

Jeg er en smule overrasket over, at vi her skal bruge så megen tid på den sag, al den stund vi jo har drøftet den i den fornødne tid her i salen og har besluttet igangsættelsen af DUPI-undersøgelsen, og på hvilke præmisser den skulle igangsættes, hvilket arbejdsgrundlag den har. Det har der jo været et bredt flertal for her.

Man kan bruge sin tid på meget, men man må også stå ved nogle beslutninger, man har været med til at træffe indimellem. Nu er DUPI gået i gang. Skal vi ærlig talt ikke lade DUPI gennemføre sit arbejde?